

29-05-11

Bà mỗ vi cõt

Kính gởi Bà Movi Cotch và gia đình

Xin lỗi tôi phải viết thỏ bằng chữ Lào cho bà, để cho bà biết tin của ông Frank Cotch, chồng bà. Bởi vì tôi không thể viết chữ Anh được, nên tôi viết bằng chữ Lào, hi vọng rằng bà sẽ dễ hiểu hơn là bắt tôi phải viết bằng chữ Anh.

Những bức thỏ mà bà gởi cho Heuang Det và ông Frank Cotch tôi đều nhận được cả và tôi phải vất vả lắm, hiện thời chúng tôi đang tiếp tục làm việc ^{ngày} những kho khan lắm vì chúng tôi không đủ tiền để chi phí cho mọi công việc. Bà cũng biết rồi đó, vì chúng tôi không bao giờ nhận được sự giúp đỡ về tài chánh, kể cả một bát cũng không (tiền thái lan) Tôi nói để cho bà biết rằng là không phải tôi cần tiền để tiêu sài cho riêng cá nhân tôi đâu, Sự thật thế nào Bà cũng biết rồi đó bước chân ra khỏi nhà là phải tốn tiền, tiền đi chuyển, tiền ăn, tiền phòng, Kể từ ngày tôi bắt đầu đi Oudomxay cách chỗ ông Frank ở chừng 100 cây số, nhưng là đường đèo đường núi phải đi bộ, bởi vì chỗ ông Frank ở vào khoảng ranh giới tỉnh Oudomxay và tỉnh Phongsaly, liên lạc nhau ở trên núi cao chỗ người thiểu số Iko ở, tôi và người bạn hợp tác ~~với~~ ^{cả thầy} tôi đã đến chỗ ở của ông Frank ba lần rồi nhưng ông Frank không chịu đưa tin vật gì để làm tin cho chúng tôi cả. Vì ông sở uy quyền của ông , là người lãnh đạo dân thiểu số Iko giết, vì

Ông Frank cứ bị họ đe dọa giết hại, thế nên ông Frank không chịu đưa vật gì để làm bằng cho chúng tôi hết. Cho đến ngày hôm nay tôi cũng không biết chắc rằng người tù binh Mỹ (american) đó có phải là ông Frank hay không? Tôi không dám bảo đảm 100 phần 100. Hiện tại 3 người bạn hợp tác với tôi ở tỉnh Oudomxay đang gặp sự rắc rối với chính quyền, bởi vì người lãnh đạo dân thiểu số Iko báo cáo với cảnh sát tỉnh Oudomxay là người hợp tác với tôi đi tìm tù binh Mỹ, vì có một lần y (người lãnh đạo) bắt được hình chụp gia đình và thổ của bà mà tôi đã chuyển đến ông Frank, nhưng ông Frank chưa được đọc thì bị người lãnh đạo dân thiểu số bắt gặp và đòi tiền người đưa thổ (người hợp tác với tôi) 6 triệu Kip. Nhưng chúng tôi không có tiền cho nó, nên nó mới đi báo cảnh sát. Bởi vì cả cảnh sát và người cầm đầu tỉnh Oudomxay đều sợ uy quyền của nó, vì đất đai mau mỏ của nó trong thuộc phiên đem bán, Chính quyền và nó, cả hai đều có lỗi,

Lần nào cũng vậy, trước khi qua Lào đến tỉnh Oudomxay, tôi phải đi Bangkok để xin visa, tiền vé xe bus từ Xiengkong đến Bangkok 450 baht, tiền phòng 500 baht, tiền lệ phí visa 300 baht, tiền vé máy bay từ Houaisai đến tỉnh Oudomxay là \$41.00 (41 dollars), tiền phòng ở tỉnh Oudomxay 15,000 kips. Và từ thành phố đến chỗ ở của ông Frank là 44 cây số, rồi sau đó là đi bộ bằng đường đèo đường núi, phải hiểu rằng đường xa, đường đèo đường núi ở Lào không được thuận tiện như ở Hoa Kỳ.

Thế nên việc này tôi chưa thể trả lời chắc chắn cho bà được, bởi vì kể từ ngày tôi bắt đầu lo việc này cho bà tôi chưa hề nhận được một sự giúp đỡ nào của chính phủ.

, cô quan liên quan đến việc này một baht nào cả.. Chúng nào, ngày giờ nào mà ông Frank được về cùng một lượt với tôi, tôi phải chi tiêu đặc biệt cho sự an toàn lúc đi đường. Đi đường mất nhiều ngày và phải thuê ghe đặc biệt từ Pakbeng đến Xiengkong.

Tôi tên là : Mr. Thongvanh Moto

PO BOX 5

Ampheu Xiengkong, Changvat Xienglai 57140

Telephone: 53 7910

Kính chào bà,

Thongvanh Moto

Pakbeng = tức là chỗ ghe thuyền đậu (Bến Sông)

Baht = tiền Thái Lan

Kip = tiền Lào